

הוא מוכח שם דברים
אלה

כיון שזאתה ריש ירחא וכו' בירחא
שלאה וזמני דשבתא היימא טורח
ימי נדה וקבעה וסמך וזיה שפתיאלס
תראה בתמא בירחא של חדש ד'
ש גריפה לפרט מעלה כל הי
בירחא עד שתעבור וכהו ג' פעמים
והיזבי רש"י משום דכפ"ק (לעיל דף
יב.) מוקמין דר' יוחנן במעין סמוס
משום דפריך לתמיתין והתם דקמני
דימני נדה אינה לריכה בדיקה
ולכחוק דלמא קבעה לה וסמך כרבי
יוחנן ולכן המקום לזקן כהא מילתיה
דר' יוחנן במעין סמוס שראה בג'
ה' בירחא ולא ברש ירחא דלרביה
שלישית היא ממעין סמוס ומתניתין
דכ"ק (סע דף יב.) כגון שראה תרי
זמני ריש ירחא וכו' בירחא ובעלימיה
כי ראה ריש ירחא לא תבדוק בה'
בירחא שאפילו גראה לא קבעי' לה
וכת דמעין פתוח הוא אלל פעם
ראשונה ושניה טובתק דימי נדה שחל
תראה בג' בה' בירחא ולא ברש
ירחא ולהכי לא היה מלי לגמרי כגון
דלרביה ג' זמני ריש ירחא וכו' בירחא
דל"כ היה ליה מעין פתוח אלל
משני כגון שראה תרי זמני ריש
ירחא לתור דהו מעין סמוס ובג' נמי
אג"כ דכבר ראה בג"ה מה שראה
ברש ירחא חזיב מעין סמוס דמשני
דהא דחזוי בג"ה דמים יתרים הוא
דאחוסבס בה ועוד גראה לפרש דהא
דיק דחזיב כאלו ראה בג' ברש
ירחא דרי לא היה אחוי קבעה לה
וסמך הלל ראה ו ח אינה מעין
האחרת שבאו דימי נדוזה ומיהו

אלמא מרש ירחא מנין. וה"ח דלמא משום ראה רשונה קרי
ליה טורח ימי נדה ופרש"י דייק מדקאמר קבעה טורח ימי
נדוזה משמע דפעם ג' ראה הקביעות (ד) היו כימי נדה אלמא
חזיב כאלו ראה ריש ירחא והקשה לו ריב"ז דלמא לא תריך לו

כגון שראה ריש ירחא וכו' בירחא
שלאה וזמני דשבתא היימא טורח
ימי נדה וקבעה וסמך וזיה שפתיאלס
תראה בתמא בירחא של חדש ד'
ש גריפה לפרט מעלה כל הי
בירחא עד שתעבור וכהו ג' פעמים
והיזבי רש"י משום דכפ"ק (לעיל דף
יב.) מוקמין דר' יוחנן במעין סמוס
משום דפריך לתמיתין והתם דקמני
דימני נדה אינה לריכה בדיקה
ולכחוק דלמא קבעה לה וסמך כרבי
יוחנן ולכן המקום לזקן כהא מילתיה
דר' יוחנן במעין סמוס שראה בג'
ה' בירחא ולא ברש ירחא דלרביה
שלישית היא ממעין סמוס ומתניתין
דכ"ק (סע דף יב.) כגון שראה תרי
זמני ריש ירחא וכו' בירחא ובעלימיה
כי ראה ריש ירחא לא תבדוק בה'
בירחא שאפילו גראה לא קבעי' לה
וכת דמעין פתוח הוא אלל פעם
ראשונה ושניה טובתק דימי נדה שחל
תראה בג' בה' בירחא ולא ברש
ירחא ולהכי לא היה מלי לגמרי כגון
דלרביה ג' זמני ריש ירחא וכו' בירחא
דל"כ היה ליה מעין פתוח אלל
משני כגון שראה תרי זמני ריש
ירחא לתור דהו מעין סמוס ובג' נמי
אג"כ דכבר ראה בג"ה מה שראה
ברש ירחא חזיב מעין סמוס דמשני
דהא דחזוי בג"ה דמים יתרים הוא
דאחוסבס בה ועוד גראה לפרש דהא
דיק דחזיב כאלו ראה בג' ברש
ירחא דרי לא היה אחוי קבעה לה
וסמך הלל ראה ו ח אינה מעין
האחרת שבאו דימי נדוזה ומיהו

חיהו לומר "כיון כדמעיקרא נקטו וחזיב כאלו ראה ריש ירחא
כיון דחזיב לא קבעה לה וסמך ברש ירחא דלא דמי להחיל ולעיל
דכבר קביע לה וסמך לכ"כ דקאמר היחה למודה לראות ונראה
לפרש דמיירי כגון שראה ג' זמני ברש ירחא וכו' בירחא ואין
לחשש אם אין הס"ם מוכרז תלחא זמני דה"ג בפ"ק (סע דף יב.) אלל
קאמר תלחא זמני גבי קפלה וראה והא דנקט והשחה חזי' בה'
בירחא ובריש ירחא לא חזי' לאו משום דע"י ראה ו השחה קבעה לה
וסמך דהא קבעה לה כבר חג' זמני קמחי אלל לומר ק' שזיה שפתי
בראה ו כ כרבי דואר דלמך בפ"ק (לעיל דף דה) לחון דיה שפתי
אלל בשעת וסמך דזקא ומיהו אף בלא בירחא השחה היה מלי למימר
דקבעה לה וסמך לענין שאסורה בה' בירחא עד שתעבור וסמך ג'
פעמים והשחה מוכח אג"כ דכרביע לא חזי' ריש ירחא קבעה לה
וסמך בה' בירחא משום דכיון שראה ג' זמני ה' בירחא גם כחדש
ד' חשוב כאלו ראה ריש ירחא וכו' כ"כ מ"כ' מנין והאי מלי
למימר וליתעמיד דלוקמיה מילתיה דר' יוחנן במעין פתוח ח"כ הקשה
מתני' דפ"ק (סע דף יב.) דקמני דלמא טובתק דימי נדה ח"כ הא חזיב
שראה אג"כ ובהכי איירי מתני דהתם דבהכי לא קבעה לה וסמך:

הדרן עלך בנות כותים

ואמר רב יהודה. דהאי ט"ו היינו לטובלה שהוא כ"ב לראיה
ושיתה לכ"ו וקמני דמי מני יום כ"ב אסורה לשמש. וקס"ד דהאי כ"ב
לאו לראיה דילוג קאמר אלל כ"ב לאותו יום שיהיה ראה לראות
בו ויילגמו דהוי יום י"ז לראיה וכוונת ימי זבה היא לראיה כ"ו(א):

ואמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא מ"ו
לשבילתה שהן כ"ב לראיה ושיתה ליום
כ"ו דכי הדרי ואורו עשרין וחרתי קימא לה
בתוך ימי זבתה וקתני זה וזה אסורין אלא
"דדיישנן לה וקסבר רב פפא עשרין וחרתי
מעשרין וחרתי כענין נדה ופתחה מעשרין
ו' מענין א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב
פפא ממאי דלמא עשרין וחרתי נמי מעשרין
ו' מענין דכי הדרי ואורו עשרין וחרתי קימא
לה בתוך ימי נדוזה וה"ג מסתברא דאי לא
תימאהבי האי תרגולתא דרמיא יומא וכבשה
יומא ורמיא יומא וכבשה יומא וכבשה חרי
יומי ורמיא חד יומא כי הדרה נקמה כדלקמיה
נקמה או כדמעיקרא נקמה על כרחך
כדלקמיה נקמה א"ל רב פפא אלא הא
דאמר ר"ל אשה קובעת לה וסת בתוך ימי
זבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי
נדוזה ורבי יוחנן אמר אשה קובעת לה וסת
בתוך ימי נדוזה ה"ד לאו כגון דחזוי ריש
ירחא וחמשא בירחא וריש ירחא וחמשא
בירחא והשתא חזוי בחמשא בירחא ובריש
ירחא לא חזוי וקאמר אשה קובעת לה וסת
בתוך ימי נדוזה אלא מריש ירחא כעניא
א"ל לא הבי א"ר יוחנן כגון דחזוי ריש ירחא
וריש ירחא ועשרין וחמשא בירחא וריש ירחא
כי אחא רבין וכל יתירי הוי דאחוסבס בה וכן
הונא בריה דרב יהושע:

הדרן עלך בנות כותים

לקצר ימי טהרתה ולמהר ימי ראייתה כדי שיכא לפי חשבון של תמלה
אלל חחרת וקובעת כ"ב ליום שראתה: דאלת"ה האי תרגולתא
דרמיא יומא וכבשה יומא ורמיא יומא וכבשה יומא
ורמיא יומא כי הדרה נקטה (א) כדלקמן נקטה בו'. כלומר
תרגולת הגניילה להטיל זילה היוס ולעמוד למחר ולהטיל יום ג'
ולעמוד יום ד' ושיתה וסמך ועמדה מלמתי יום י' עס יום ד' דהו
לכו מרי יומי ורמיא יום שזי כי הדרה נקטה אם היא חחרת למנהגה
להטיל יום ולעמוד יום: כדלקמיה נקטה. מעכשיו היא חחרת למנות
כגון שעמדת יום ו' שאחר יום ו' שהגנילה ומטלת יום שמיני:
או כדמעיקרא נקטה. לפי חשבון שיהיה ראה להטיל מתמלה
איהיה ראה לילד בה' ולעמוד בו' ולהטיל בו' ולעמוד בו' השחה
מנילה יום ו' עס ו' כנגד ב' ימים שעמדה כדי שצמוד ביום ח'
כפי שיהיה ראה לחשבון הראשון: על כרחך כדלקמיה נקטה.
והא אשה נמי כשחרת לוסמה לראות ליום כ"ב לאו לפי חשבון
הראשון אלל ליום כ"ב לראיה הלכך האי יומא הוא דלסקיני:
א"ל רב פפא אלא הא דאמר בו' אין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי
נדוזה. בימים שיהא נדה כדבעיין לפרושי מילתא דרבי יוחנן דחזוי
ריש ירחא וכו' בינחה וריש ירחא וכו' בירחא והשחה חזוי בה'
בירחא דהו לכו ג' זמני בה' בירחא ומעכשיו יהיה לה וסת בה'
כחדש. לרש לקס' לא היה וסת דהא תרי זמני קמחי דה' בירחא
הו טורח ימי נדה אלמא לפי חשבון הראוי שיהיה לראות ריש ירחא ומדקרי לפעם
ורביעיית בר"ה דה"ל הק' לראיה כמרימא שהיא שלישיית לראיה של ר"ח
קרי להו טורח ימי נדוזה דהא נדה היא. וטעמא מלי היא קביעות הא אורחה
בהי שנפתח מעיינה משום דלמך הק' לראיה דראש חדש
לראיה וסמה היא והיוס זמנה והאי דלקדים וחזוי ככ"ה דמים יתרי
אחוסבס בה: אמרוה. להא דרבי יוחנן: ברב הונא. וכדמתרין:

הדרן עלך בנות כותים

הו טורח ימי נדה אלמא לפי חשבון הראוי שיהיה לראות ריש ירחא ומדקרי לפעם
ורביעיית בר"ה דה"ל הק' לראיה כמרימא שהיא שלישיית לראיה של ר"ח
קרי להו טורח ימי נדוזה דהא נדה היא. וטעמא מלי היא קביעות הא אורחה
בהי שנפתח מעיינה משום דלמך הק' לראיה דראש חדש
לראיה וסמה היא והיוס זמנה והאי דלקדים וחזוי ככ"ה דמים יתרי
אחוסבס בה: אמרוה. להא דרבי יוחנן: ברב הונא. וכדמתרין:

הגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ואמר ר' יוחנן...
(ב) ר' יוחנן...
(ג) ר' יוחנן...
(ד) ר' יוחנן...
(ה) ר' יוחנן...
(ו) ר' יוחנן...
(ז) ר' יוחנן...
(ח) ר' יוחנן...
(ט) ר' יוחנן...
(י) ר' יוחנן...

[ב"ב א"ר]

[ג"מ א"ר]

מוסף רש"י
בתוך ימי זבתה.
כגון ראה בר"ה וחזרה
וראה גמ"י למטה
שפתיאלס רימס שהיא
לראיה לריכה. דהיינו ר"ה
יום שני נדה למה,
וחזרה וראה בר"ה
ועט"ו למדש וחזרה
וראה גמ"י למדש ולא
ראה בר"ה שלפניו,
שקבעה לה וסמך לט"ו
נדה ומלכוספס רמי
לראיה דימי זבה להך
לראיה לקביעות וסמך
(לעיל י"ב).

בתוך ימי נדוזה.
כגון ראה בר"ה וחזרה
וראה גמ"י נדוזה,
דהיינו דימי נדוזה,
וראה עד פעמים
גמ"י נדוזה, אלל
קבעה וסמך. שאין ראה
ימי נדה ראה לקבוע
שהיא עולה לראות דימי
נדוזה (סע).

הדרן עלך בנות כותים

הדרן עלך בנות כותים

הדרן עלך בנות כותים

(ב) אלל הוצאת ליה רש"י ורש"י רש"י

